

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 29/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.569/21 од 20.08.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељење у Куршумлији II-Пр број 1427/20 од 20.05.2021. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-202-Прж 12611/2021 од 09.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 15. септембра 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.569/21 од 20.08.2021. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-202-Прж 12611/2021 од 09.06.2021. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно поступање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу, Одељење у Куршумлији II-Пр број 1427/20 од 20.05.2021. године, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да у корист буџета Републике Србије плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, на основу члана 40. Закона о прекршајима, док ће у супротном суд на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом, окривљеном је уз новчану казну кумулативно изречена и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана на територији Републике Србије, сходно члану 338. став 1. тачка 7) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 58. Закона о прекршајима, а изречена су му и три казнене поена на основу члана 335. став 1. тачка 11) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 48. Закона о прекршајима.

Окривљени је обавезан и да плати трошкове прекршајног поступка у пашуалном износу од 2.000,00 динара у корист буџета Републике Србије, у истом року као и казну, под претњом принудног извршења, сходно члану 140. став 1. и став 2. тачка 9), 141. став 1. и члану 142. Закона о прекршајима, те члану 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу П-202-Прж 12611/2021 од 09.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а пресуда Прекршајног суда у Прокупљу, Одељење у Куршумлији П-Пр број 1427/20 од 20.05.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 569/21 од 20.08.2021. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и укине правноснажне пресуде, а списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, јер је првостепени суд у току прекршајног поступка повредио право на одбрану окривљеног, на тај начин што првостепену пресуду није доставио браниоцу окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Наиме, из списка предмета произилази да је Прекршајни суд у Прокупљу, Одељење у Куршумлији дана 09.09.2020. године донео решење о покретању прекршајног поступка против окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, након чега је затражио од Прекршајног суда у Сомбору, Одељење у Кули, дана 15.10.2020. године, пружање правне помоћи ради саслушања окривљеног, те да је и поред замолнице позвао окривљеног да достави своју писану одбрану. Надаље, према стању у списима, окривљени је након пријема позива за саслушање од замољеног Прекршајног суда у Сомбору, Одељење у Кули, благовремено и уредно ангажовао браниоца – адвоката Мирну Вујовић из ... уз уредно издато пуномоћје, а замољени прекршајни суд је од овог браниоца, односно адвоката Мирне Вујовић примио поднеске. Дакле окривљени АА је током вођења првостепеног прекршајног поступка имао браниоца.

Из списка предмета произилази и то да је првостепени Прекршајни суд у Прокупљу, Одељење у Куршумлији дана 20.05.2021. године својим актом опозвао замолницу за пружање правне помоћи саслушањем окривљеног, те да је не сачекавши извештај замољеног прекршајног суда истог дана, односно 20.05.2021. године донео пресуду којом је окривљеног огласио одговорним, коју пресуду је доставио само окривљеном, не знајући да је он током прекршајног поступка ангажовао браниоца – адвоката Мирну Вујовић да га заступа у овом прекршајном поступку. Наиме, првостепени Прекршајни суд у Прокупљу, Одељење у Куршумлији, своју пресуду

донео је 20.05.2021. године, пре него што му је замољени прекршајни суд дана 10.08.2021. године вратио одговор на замолницу за пружање правне помоћи са списима предмета, у којима се налазило уредно издато пуномоћје браниоцу окривљеног, а након враћања списка од замољеног прекршајног суда браниоцу окривљеног није доставио првостепену пресуду, и поред тога што је бранилац тражио достављање те пресуде поднеском преко замољеног Прекршајног суда у Сомбору, Одељење у Кули, који је тај поднесак примио дана 24.06.2021. године.

Чланом 93. став 3. Закона о прекршајима, између осталог, прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере.

Одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца, од дана од када је њему достављен препис пресуде.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, тачињеницу да је првостепени прекршајни суд побијану пресуду доставио само окривљеном, а не и његовом браниоцу, ког је окривљени ангажовао у току првостепеног поступка, и поред тога што је бранилац тражио да му се достави првостепена пресуда, то је првостепени суд у конкретном случају учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, што се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца. Овакво поступање првостепеног прекршајног суда очигледно је за последицу имало да је браниоцу окривљеног била ускраћена могућност да као овлашћено лице поднесе редовни правни лек – жалбу против првостепене пресуде, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, у корист окривљеног, па је на тај начин повређено право одбране окривљеног АА у другостепеном односно жалбеном поступку, а што је утицало на законито и правилно доношење одлуке.

Налазећи из изнетих разлога да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка на коју се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је усвојио захтев као основан и на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима одлучио као у изреци ове пресуде и укинуо другостепену пресуду, а предмет вратио првостепеном суду на поновно поступање, како би отклонио учињену повреду закона.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић